

меншці, де було помешкане купця. Купець представив своїй жінці Петра яко нового слугу.

Жена купця розпитала ся Петра звідки він і що він за одини. Петро зараз на перше питане приступив до неї, поклонив ся і поцілував у руку та на кожне питане красенько відповідав.

— Видко, — каже купчиха до свого чоловіка — якийсь то буде послухний молодик, бо много було у нас слуг, а ще ні один так красно не відповідав на наші питання як отсей. Але треба його перше випробувати, що у нього за чеснота; бо може то лишесть слова у нього солоденькі, а серце гірким полином підтроене? Ну, але побачимо, що буде дальше!

Сего розговору Петро не чув, бо купець вже був запровадив його до склепу. В склепі вже було кількох служачих, що довгий час на службі у купця позіставали.

Купець поставив Петра на середній склепу, показав йому, що має робити, і наказав, щоби початково всему приглядав ся зо два або три дні, яка робить ся робота в його торгівлі, а доперва за кілька днів буде міг брати ся до такого діла.

Петро розібрав ся з одежі і поскладав свої речі в порядку, а посиливши ся не питає, щоби приглядати ся роботі, лиш бере ся сам ревню до праці. Так працював він кілька днів разом з другими робітниками.

Видить купець, що Петрови красно робота іде, аж любо дивити ся, і за кілька днів він вже лучше все уміє робити, чим другий робітник, котрий уже через кілька літ тою склеповою роботою займає ся. Ба, коли Петро кілька тижнів в склепі, вже йому ніхто в роботі не дорівнає, хоч він був наймолодший.

Так служив Петро у того купця при крамничній роботі чез три роки, повинував ся розказам і волі свого пана і справував ся добре і чесно. Купець навіть підкидував не раз гроші, чи не знакомиць ся новий помічник на ту грошеву мамону і не переступить семої заповіді божої, котра голосить: »Не кради«; але борони Боже, щоби коли злий дух підмовив Петра і наклонив його до злого діла! Як постановив собі, коли прийшов перший раз до того міста і вступив до церкви, так дотримав слова обіцяни. Коли-ж в кінці переконав ся купець, що Петро справді чоловік добрий і ретельний, віддав йому заряд цілої крамниці, віддав йому всі ключі і спустив ся на нього як на власного сина, і ніколи не було жадної хиби ані в торгівлі ані в склепових рахунках. При таких поступованю минули Петрови як сказано, три роки як три дні.

По трох роках вибрав ся купець одного разу в дорогу за море за заграничними товарами, і взяв з собою Петра яко найвірнійшого свого слугу, щоби мати в дорозі поміч.